Reflexia pri vyučovaní, prečo reflexia nie je forma vyučovania? :)

Reflexia pri vyučovaní znamená spätné premýšľanie študenta o tom, čo sa počas učenia alebo vyučovania udialo, s cieľom zlepšiť proces učenia.

Ide o vedomé hodnotenie skúseností, postupov a výsledkov. Pomáha študentovi lepšie pochopiť učivo, zlepšiť svoje postupy, naučiť sa viac a učiť sa efektívnejšie.

Reflexia v pedagogike nie je samostatnou organizačnou formou vyučovania, ale klasifikuje sa ako fáza vyučovacieho procesu, myšlienkový proces alebo súbor špecifických metód.

V kontexte moderného vyučovania ju možno vnímať v týchto rovinách:

- **fáza vyučovacieho cyklu** - reflexia je jeho záverečnou fázou. Slúži na upevnenie nových poznatkov a ich prepojenie s predchádzajúcimi skúsenosťami,
- **súbor reflexívnych metód** - reflexia sa realizuje prostredníctvom konkrétnych metód sebareflexie. Patria sem napríklad: písomné metódy[1], diskusné metódy[2], súčasť formatívneho hodnotenia[3].

Prečo reflexia nie je forma vyučovania?

Forma vyučovania[4] určuje „obal“, t.j. kedy, kde a v akom zoskupení sa učíme. Reflexia je však obsahovou náplňou týchto foriem; môže prebehnúť na konci klasickej hodiny, po skupinovej práci aj počas workshopu.

Aktuálne sa reflexia považuje za nevyhnutnú súčasť každej vyučovacej jednotky, ktorá vedie k rozvoju metakognitívnych schopností žiaka (schopnosť učiť sa učiť).

[1] Reflexívny denník, päťminútovka, nedokončené vety.

[2] Riadený rozhovor o procese učenia sa, komunitný kruh.

[3] V súčasnom školstve je reflexia kľúčovým nástrojom formatívneho prístupu. Umožňuje žiakovi uvedomiť si, ako sa učí a kde môže urobiť pokrok.

[4] Napríklad vyučovacia hodina, exkurzia.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania